

En tiondel av lokalvårdarna vid CVA lider idag av förslitningsbesvär orsakade av tungt arbete. Thomas Kihlmans bild från 1979 visar exempel på ett moment i lokalvårdarens arbete som det då var utformat. Trots att arbetsreuskapen har förbättrats, tvingas fortfarande många lokalvårdare byta arbete på grund av sina besvär. Men att hitta nya jobb åt dem på CVA har visat sig vara lättare sagt än gjort.

Eivor Jonsson om lokalvårdarna:

—DE SOM BEHÖVER BYTA JOBB MÖTER INGEN FÖRSTÅELSE

—Omorganisationen av lokalvården är något som jag verkligen hälsar med den största tillfredsställelse, och jag hoppas innerligt att den kommer att medföra positiva förändringar som motsvarar alla förhoppningar, säger Eivor Jonsson, personalkonsulent här vid CVA. —Lokalvårdarna tillhör en mycket utsatt yrkesgrupp. Av de cirka 70 som arbetar här vid CVA, alla kvinnor, har idag en tiondel besvär från nacke och axlar. Besvären orsakas utan tvekan av arbetet och är så allvarliga, att de som drabbas behöver annan sysselsättning. Det är svårt att säga om arbetsreuskapen eller sättet att använda dem ger besvären, eller om det kanske finns någon annan bakomliggande orsak. Det förefaller dock som om lokalvårdare inte kan hålla på med sitt tunga arbete hur länge som helst. Kanske måste deras yrke betraktas som ett genomgångsyrke.

—Det är inte särskilt vanligt inom till exempel kommuner och städfirmor att lokalvårdarna arbetar heltid. Deltid är det vanligaste. Här hos oss är däremot många anställda heltid för att sköta sina tunga och ensidiga sysslor.

—Vi andra ställer höga krav på lokalvården, vilket också inne-

bär extra påfrestningar på dem som ska utföra jobbet. Deras arbetsplatser är dessutom alltid någon annans arbetslokal, med allt vad det innebär av krav på anpassning och smidighet.

Inga valmöjligheter

—Vad händer då en lokalvårdare,

Marin- och fordonsmotor får verkstad på stan

Idag är marin- och fordonsmotorverkstan placerad i fälthangaren, byggnad 7. Men redan i höst kommer verksamheten att flytta till nya lokaler i kvarteret Illern vid Strängen.

FFV-U har nämligen ingått ett avtal med Närkes Maskiner AB om att hyra kvarteret Illern 8. Den nya byggnaden gränsar för övrigt till det förråd som FFV-U hyr i samma kvarter sedan många år tillbaka.

Teleinstrumentverkstan och riksmätplatsen tar över

En av anledningarna till utflyttningen är, att dispositionsplanen för berget, som utarbetades förra året, ska kunna förverkligas.

I planen ingår en flyttning av riksmätplatsen och elsektionens teleinstrumentverkstad från berget till byggnad 7.

En tidigare planerad utbyggnad av lokalerna där blir, tack vare det nya hyresavtalet överflödigt, och företaget kan på detta sätt lösa lokalbehoven utan alltför stora investeringar.

Flytt i höst

Motorverkstan får i den nya byggnaden en yta på 1 600 m² i gatuplanet och dessutom 300 m² på övre planet.

Hyresavtalet löper från den 1 maj, men inflyttningen kommer inte att ske förrän i höst. Dessförinnan ska lokalerna anpassas till motorverkstans verksamhet och till den standard som krävs för personal och instrument.

som på grund av sina besvär inte orkar med sitt arbete. Ja, inte har hon mycket att välja på inom CVA.

—Vårt företag är en typiskt

manligt dominerad verkstadsindustri där, i mina ögon sett, förståelsen för kvinnor i medelåldern med förslitningsbesvär inte är påfallande stor. När någon av dem behöver byta arbete på grund av rent kroppslig svaghet – observera att det inte rör sig om sjukdom – så reses i de flesta fall alla möjliga och omöjliga hinder. En del hinder borde vara överkomliga när problemets hela vidd har klargjorts.

Nytänkande behövs

–Vad som fordras är ofta ett friskt nytänkande. Vi kunde kanske pröva även icke utbildade kvinnor i verkstadsarbete istället för att hela tiden söka efter de unga, nyutbildade killarna med de bästa meriterna. Det finns ju möjlighet att lära även kvinnor en hel del elementa när det gäller verkstadsarbete.

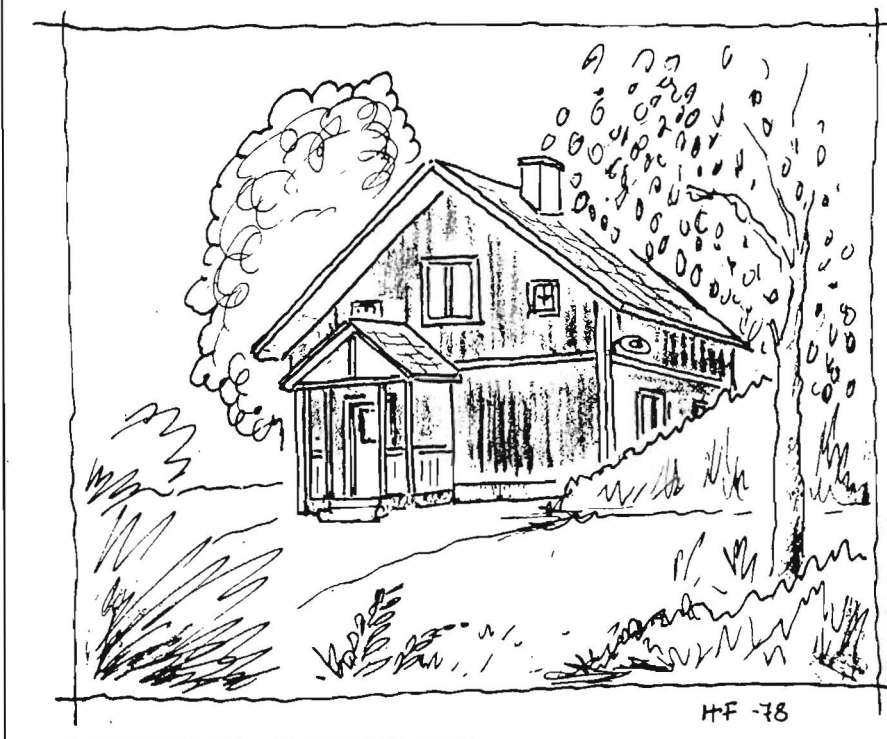
–Jag förstår så väl att det finns mariga arbeten som inte kan komma ifråga, men alla möjligheter måste väl ändå prövas? Vi har lokalvårdare här som personalavdelning, fack och hälsocentral försökt hjälpa till annat arbete i flera års tid utan att ha lyckats i någon nämnvärd utsträckning. En del av dem får sjukbidrag eller går sjukskrivna under långa perioder, ibland i årtal. Att läget är så låst måste väl, i varje fall till någon del, bero på att man inte vågar pröva andra utvägar?

Istället för ingenting

–Tänk till, du som har möjlighet att hjälpa! Kan du på din arbetsplats hitta en lämplig sysselsättning för en lokalvårdare som behöver byta jobb? Kan vi inte försöka hjälpas åt att leta? Det måste finnas något vettigt alternativ till detta ingenting.

–Mitt förslag till alla chefer och anställda är att vi, var och en på sin arbetsplats, inventerar våra möjligheter att anställa någon lokalvårdare som behöver byta sysselsättning. Det tycker jag att vi är skyldiga dem, som faktiskt har

Fohlingtorp får nytt ansikte

slitit ut sig för att vi ska ha det fint omkring oss.

Ett jobb varannan månad

–Om vi bara får fram ett sådant jobb varannan månad, så räcker det någorlunda till för våra behov.

–Ibland känns det som om jag gör fel i att engagera mig i dessa människors problem. När jag gör det tror plötsligt många, att det är något verkligt allvarligt fel på dem och drar öronen åt sig. Om det fungerar på det viset, så har ju jag gjort dessa människor en stor otjänst istället för att hjälpa dem.

–En viktig detalj i sammanhanget: det är inget fel i övrigt på en person som blir utsliten i sitt arbete! Den personen är mycket, mycket arbetsförlig i en sysselsättning som inte sliter på den onda kroppsdelen.

–Snälla, tro mig! En besvärlig arm till exempel behöver verkligen inte vara något annat än just en besvärlig arm. Ge våra lokalvårdare som behöver byta arbete en chans, så ska ni få se att jag har rätt!

Vårt kära Fohlingtorp har fått en ansiktslyftning i vinter. Köket har renoverats och moderniserats. Avställningsytorna har utökats och allt har fräschats upp med målarfärg.

Det är slut med sönderfrusna vatten- och avloppsledningar också, nu när en brunn har borrats för att säkra vattenförsörjningen året runt.

Dörren till toalett- och tvättutrymmet är ny och väl värd en närmare granskning. Eftersom dörrens mått avviker från allt vad standard heter har våra egna snickare tillverkat en allmogedörr med speglar och allt vad därtill hör. Vilket hantverk, fantastiskt, grabbar! Sköt om vårt trivsamma lilla luftslott vid Kvarnsjöns strand, go' vänner.

TACK

Hjärtligt tack för all uppvaktning med anledning av min 60-årsdag.

Yngve Brinkmark, 6533

CVA-NYTT nr 11 1983

ISSN 0347 - 8866

Ansvarig utgivare: Tommy Johansson

Redaktör: Anne Allard 8109, tfn 81859

FFV
Underhus